

Odeszła do wieczności...

Śp. Roswitha Witt

Pani Rita z córką Moniką

11 kwietnia 2015 roku odeszła do Pana nasza współsiostra Rita Witt.

Urodziła się 1 kwietnia 1936 r. w Łodzi, w wielokulturowej rodzinie – od dziecka posługiwała się językiem polskim i niemieckim. Została ochrzczona w kościele św. Mateusza w Łodzi. Jej szczęśliwe dzieciństwo przerwała śmierć ojca, utrata domu rodzinnego i powojenna tułaczka, która zaprowadziła ją wraz z matką do Wrocławia. Tu znalazła nowy dom i poznała męża Janusza. Związek małżeński zawarli w naszym kościele w sierpniu 1959 r.

Z Wrocławiem związali całe swoje powojenne życie. Ważnym momentem był dla nich rok 1981, gdy wraz z całą rodziną powrócili do naszej parafii. Pani Rita bardzo zaangażowała się w życie parafii, a w latach 1997-2001 prowadziła kancelarię parafialną, przez co zawarła wiele przyjaźni, również z naszymi zagranicznymi partnerami,

Pożegnaliśmy ją 20 kwietnia na Cmentarzu Osobowickim. W głębokim smutku pozostawiła męża Janusza, z którym w szczęśliwym związku przeżyła 56 lat, córkę Monikę z mężem oraz dalszą rodzinę i grono przyjaciół.

tekst: Ryszard Bogusz, zdjęcia: archiwum rodziny

Pani Rita z mężem Januszem

*Pan jest Pasterzem moim,
niczego mi nie braknie.
Na niwach zielonych mnie pasie
i do wód spokojnych wiedzie.
A choćbym chodził doliną cienia śmierci,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną.
Twój kij i Twoja laska, te mnie pocieszają.*

(Ps 23,1-2.4)

Odszedł do wieczności kurator naszej parafii

Śp. dr Maciej Lis

19 kwietnia br. zmarł po długiej chorobie śp. Maciej Lis. Uroczystość pożegnalna odbyła się 24 kwietnia w ewangelickim kościele Opatrzności Bożej we Wrocławiu i na Cmentarzu Grabiszyńskim.

Podczas nabożeństwa żałobnego zmarłego żegnała rodzina, bliscy, przyjaciele i współpracownicy z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego oraz innych instytucji, w których pracował. Oprawę muzyczną stanowiły m.in. utwory wokalne w wykonaniu chórów Capella Ecumenica i Cantores Minores Wratislavienses, w których śpiewał dr Lis.

Kazanie podczas uroczystości w kościele wygłosił biskup senior Diecezji Wrocławskiej ks. Ryszard Bogusz, który przypomniał, że zmarły był związany z wrocławską parafią ewangelicką od urodzenia, tutaj został ochrzczony, brał ślub, chrzczył dzieci i angażował się w życie parafialne. Parafia była jego drugim domem.

W szczególny sposób pożegnał zmarłego Biskup Kościoła ks. Jerzy Samiec. Przypominał, że dr Lis w Synodzie Kościoła był tym, który służył radą wszystkim i w mądry sposób

proponował zmiany. Biskup Samiec podkreślił, że dla ludzi wierzących smutek związany ze stratą osoby ukochanej i znaczącej nie powinien przesłaniać perspektywy wiary, w której obecna jest nadzieja zmartwychwstania i ponownego spotkania.

Prezes Synodu, ks. dr Grzegorz Gienza zauważył, że dr Maciej Lis był człowiekiem, który we wszystkich środowiskach, w których działał, był postrzegany podobnie, a jego podejście do ludzi było niezależne od grupy w jakiej przebywał. Zawsze otwarty, gotowy do rozwiązywania problemów, kreatywny, uzdolniony muzycznie i chętny do dzielenia się tą pasją z innymi.

Wiele osób wspominało śp. dr. Macieja Lisa podczas nabożeństwa. Prof. Irena Lipowicz, Rzecznik Praw Obywatelskich, przypomniała motto życiowe dr. Lisa *Zmieniać rzeczywistość, pomnażać dobro*. Podkreśliła, że z wielu aktywności, w których uczestniczył, mógł wybrać jedną i w każdej odniósłby sukces zawodowy i finansowy. On jednak chciał służyć inaczej, chciał zrealizować złożone powołanie, by pomagać i zmieniać rzeczywistość. Zaproponowała, by elementem kontynuacji jego dzieła była nagroda im. dr. Macieja Lisa dla osób, które działają na rzecz niepełnosprawnych. Z jej wypowiedzią korespondowały kondolencje posta na Sejm Sławomira Piechoty i Rzecznika miasta Wrocławia ds. Osób Niepełnosprawnych Bartłomieja Skrzyńskiego. Współpracownicy z Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Włodzimierz Gromski i prof. Krzysztof Wójtowicz opowiedzieli o tym w jaki sposób podchodził do swojej pracy ze studentami, jakim doskonałym prawnikiem i wykładowcą był dr Maciej Lis.

Na Cmentarzu Grabiszyńskim mowę

pożegnalną nad grobem zmarłego wygłosił zwierzchnik Diecezji Wrocławskiej bp Waldemar Pytel. Przytoczone podczas uroczystości teksty biblijne nawiązywały do nadziei, którą żywią wszyscy chrześcijanie, że w Chrystusie otrzymaliśmy zbawienie i życie wieczne, a pożegnanie na tym świecie utwierdza nas w przekonaniu o ponownym spotkaniu w przyszłości.

Śp. Maciej Lis urodził się 16 listopada 1950 roku we Wrocławiu. Pełnił wiele kluczowych funkcji w Kościele ewangelickim – był m.in. delegatem do najwyższych władz Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce – Synodu Kościoła. Przewodniczył Komisji Prawnej Synodu. Był kuratorem Diecezji Wrocławskiej i kuratorem parafii ewangelickiej we Wrocławiu, a w latach 1999 – 2001 wiceprezesem Konsystorza Kościoła.

Pełnił też wiele funkcji związanych z działalnością charytatywną. Był współtwórcą Diakonii Polskiej i członkiem Rady Diakonii Polskiej, członkiem Rady Diakonii Diecezji Wrocławskiej, wiceprzewodniczącym Rady Nadzorczej Ewangelickiego Centrum Kształcenia i Diakonii we Wrocławiu i współorganizatorem Ośrodka Inicjatyw Obywatelskich we Wrocławiu. Był organizatorem Regionalnych Konwencji Przeciw Bezradności Społecznej razem z Wrocławskim Sejmikiem Osób Niepełnosprawnych, współtwórcą Dzielnicy

Wzajemnego Szacunku czterech wyznań we Wrocławiu i jednym z założycieli-fundatorów Fundacji Partnerstwa Parafialnego im. św. Jadwigi Wrocław-Dortmund.

Zawodowo udzielał się jako pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego jako specjalista z zakresu prawa międzynarodowego, publicznego oraz europejskiego. Pełnił też stanowisko Pełnomocnika Terenowego Rzecznika Praw Obywatelskich i dyrektora Biura RPO we

Wrocławiu dla województw dolnośląskiego, opolskiego i lubuskiego.

W młodości śpiewał w języku esperanto, występował w kraju i za granicą. W 1969 roku, wraz z zespołem MUZILO, nagrał płytę Bonveto. Przez ponad 20 lat śpiewał w zawodowym chórze Cantores Minores Wratislavienses, a po roku 1999 założył wraz z grupą muzyków chór Capella Ecumenica. Jego pasją była gra na fortepianie.

Pozostawił żonę i dwoje dorosłych dzieci. Dla nas – wrocławskich ewangelików – był przede wszystkim wzorem społecznika, głęboko zaangażowanego w działania na rzecz drugiego człowieka. To niezwykle bolesna strata dla całej naszej społeczności. Głęboko ufamy, że Pan życia i śmierci – zmartwychwstały Jezus Chrystus pocieszy wszystkie zasmucone serca, a wdzięczna pamięć po zmarłym pozostanie zawsze dla nas błogosławieństwem.

Marcin Orawski (źródło: BIK), zdjęcia: Adam Rajczyba jr

